

בעזרה ש"ת

ספר

הערב רב בימות המשיח

חלק א'

בו יבואר:

א. המכשולות הגדולות שיעשו מנהיגי הערב רב לפני הגאולה, המנהיגים האלו ישלמו חמשה כמינם (סימנם נג"ע ר"ע) ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם. ב. הסימן של צדיק אמת? ג. ימות המשיח: הסימנים לדור עקבתא דמשיחא

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת שיצאו לאור עולם בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו

שנת תשס"ב לפ"ק

הערב רב

- א -

כתוב בזוהר הקדוש ובאור החמה, כי לפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים ומנהיגי ישראל מהערב רב רח"ל.

ראה בספר דברי תורה פרשת בשלח בביאור הכתוב מלחמה לה' בעמלק מדר דר, דהנה איתא בזוהר הקדוש על פסוק זה (דף ס"ז) מלחמה לה' בעמלק מדר דר, אמר ר' יהודה בכל דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אגח בהו קרבא, רבי יצחק אמר ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ, עיי"ש.

- ב -

ערב רב אינון מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה

עוד איתא בזוה"ק (ח"ב דף קכ:): דערב רב אינון יין דנתנסך לעכו"ם, ומנהון משומדים מינים ואפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כולה.

הערב רב

ד

- ג -

הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים

ובספה"ק אור החמה (פי' נשא בשם הרמ"ק) כתב וז"ל, הערב רב הם גויי הארץ נשמת החיצונים. ושם (על זוה"ק משפטים דף ק"כ ע"ב) וז"ל מלחמה להי' בעמלק שהם ערבוביא בישא שכולם נתערבו אלו באלו וזרע עמלק נתערב בהם ויש רשעי ישראל שהם נחשבים מכולם שהם פריצי ישראל מהרסיד ומחריביך ממך יצאו וכו'.

- ד -

כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים

ובבני יששכר (מאמרי חודש אדר) כתב, כתות הערב רב אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק הדעת דסטרא אחרא ער"ב ר"ב גימטריא דע"ת כאשר תראה בדורות הללו אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים וד"ל, ע"כ. ועיין בספה"ק תולדות יעקב יוסף פרשת נשא.

- ה -

ובזוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג) כתב וז"ל, ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ.

ישראל בעצמן קדושים

ובספר דברי חיים בהשמטות לפרשת ויקהל כתב וז"ל, **דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב**, כו', וז"ל הדברי חיים שם: **כי ישראל בעצמן קדושים** אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לדי' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד^א.

(א) ועיין ברעיא מהימנא פרשת נשא וז"ל, אי"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי גבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו, ולא אשתמדוען בי ואני חשיב בעינייהו בין רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגי אין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפי' חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי

הערב רב

ו

ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, ובעוה"ר לא די שאין נלחמים נגדם אלא הרבה אנשים יש להם קשר אתם ובונים להם בנינים ופלטרין גדולים, ונותנים להם ממון כסף רב, ויש להם שם כבוד ויקר וגדולה, והצדיקים האמיתיים המקושרים לה' יושבים בעניות ל"ע וא"א להם לפעול ולעשות לצרכי שמים כראוי, להרבות פעלים לתורה וליראת שמים.

**אם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד
יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות
ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת
וצדיק**

ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב בספר הקדוש היכל הברכה (בפרשת ואתחנן הנ"ל על פסוק הטיבו וגו') וזה לשונו: "ואני תמהתי על בעלי בתים הכשרים למה ישנו כל הלילה ויבלו ימיהם בהבל, למה לא יעמדו באשמורת לומר תהלים וחצות כפי כחם ואחר כך ילכו להתפלל מלה במלה בכוונת הלב,

חרש בראש כל חוצות, דלא אשכחו אכסניא בנייהו, ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל, גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם, עלייהו אתמר היו צריה לראש, באומאה עלך זמנא תניינא, ע"כ.

הערב רב

ז

כל חד כפום שיעור דיליה, ואם הוא בר הכי ללמוד על כל פנים משניות, למה ימנע עצמו מזה ולומר איזה דפין מן הזוהר הקדוש כי כל דיבורים אלו הם קישוטי הנפש חיים לנפשו, למה לא ילחם עם חלק הרע שבנפשו המונע אותו בחכמות זרות ואם ההתחלה יהיה לו קשה שלא יטעום אלא מרירות, סופו יהיה לו אור וחיות ומתיקות וחיים לנפשו בזה ובבא וכו'. ואם יסמוך בעל הבית הכשר שהוא מתומכי התורה בוודאי אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין אינון, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכיות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה" ע"כ.

והכוונה במ"ש ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, י"ל גם כן כנ"ל, דיכול להיות שהוא תלמיד חכם אבל עדיין יכול להשתייך ח"ו לכת הערב רב והסטרא אחרא רח"ל, וע"כ צריך לזה זכיות הרבה ותפלות ותחנונים שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, וד"ל.

וכמה נוראים הדברים שכתב בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פרשת נשא, ד"ה העולה) וז"ל:

"העולה מזה דראוי העושר לילך אל החכם לקבל ממנו חכמה כמו שהחכם הולך אצל העושר לקבל ממנו חסד מעשרו כי זה תכלית הבריאה כמ"ש במדרש (שוחר טוב) (תנחומא משפטים ט"ו) על פסוק ישב עולם לפני אלקים ר"ל שאל שיהיה כולם שוין בעושר וחכמה שלא יצטרכו לקבל זה מזה, והשיבו רוח הקדש אם כן חסד ואמת מן ינצרוהו, כי במה יזכה זה עם זה, מה שאין כן עכשיו החכם מקבל חסד מהעושר והעושר מקבל מן החכם תורה וחכמה הנקרא אמת, ובשכר שמשפיעים זה לזה בחכמה ובעושר כך מלמעלה יורד השפע וכמ"ש בש"ס ולמוכיחים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב, כל זמן שתוכחה בעולם ברכה בעולם וכו' (תמיד כ"י ע"א) ור"ל שגורם שפע כנ"ל, וכמ"ש בתיקונים (תיקון מ"ד) יעו"ש".

"ובזה יובן חסד ואמת נפגשו, ר"ל כשעושים להשפיע זה לזה החכמים מקבלין חסד מהעושר והעשירים שומעין חכמה ומוסר הנקרא אמת מהחכמים שהוא עיקר התכלית כמ"ש חסד ואמת מן ינצרוהו כנ"ל, אז גורמים ליחד ב' מדות הגורמין שפע וברכה בעולם, וזהו צדק ושלוש נשקו" וכו'.

"ובזה יובן דברי נעים זמירות ישראל בפתח דבריו, למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ וגו' ור"ל שלא אמר זה דרך תרעומות להתרעם למה רגשו וכו' רק שאמר דרך מוסר לעמו ישראל בטוב טעם ודעת להבינם למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק

הערב רב

ט

להתעולל עלילות בריק והבל על בחירי אומה ישראל, כאשר באזנינו שמענו עלילות שונאינו בכמה מיני תחבולות אין מספר להעלותן אשר האומות מעלילין והם המוני האומות הנקראים גוים שרגשו וגם השרים של המדינה מאומות העולם הנקראים לאומים יהגו ריק, היאומן כי יסופר להאמין מחכמי אומות העולם על דברי הבל וריק כזה, אבל זה נמשך מצד כי יתיצבו מלכי ארץ מאן מלכי רבנן (גיטין ס"ב ע"א) שמעמידין על פי השר שארץ שלו, וזה שנצב לרב שנקרא מלך על פי מלכי ארץ שהארץ והעיר שלו אחר חורבן הבית [ותיבת מלכי משמש לכאן ולכאן] ויתיצבו מלכי ארץ ורוזנים שהם המנהיגים של הרב הנ"ל נוסדו יחד על ה' ועל משיחו, כי מיד יועצים עצות על ה' בענין מאכלות אסורות להעביר שוחטים טובים ולהעמיד רעים לפי רצונו וכיוצא בזה לפי מה שראתה עיני ועל משיחו שהם הלומדים העוסקים בתורה ועבודה איך לגרשם מהעיר ולבטל מנין שלו יעשו כעובדא דאחז המלך שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות ואמר אם אין חכמה אין הקב"ה משרה שכינתו בישראל שנאמר חתום תורה בלימודי וכו' (ישעיה ח'), ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו, ור"ל כי עצתם איך להשליך עבותות האהבה שבינם לבינו יתברך על ידי שיש להם מקום מיוחד להתלמד ולהתפלל ולהסיר מוסרותימו שעל ידי תורה ומוסר כולם נכנעים לפניהם ולהסיר עול מעלינו זהו תוכן עצתם".

הערב רב

י

"והנה באלו יש ב' כתות כנ"ל שיש יראי השם לשם שמים וכנ"ל, ובזה אמר יושב בשמים ישחק ר"ל כי זה שהוא ברום המעלות בשמים שכבר נתקשר באהבה יתברך גם עתה ישחק וישמח ולא יחוש כלל לעצתם, מה שאין כן אד' ילעג למו, כי כת ב' הנ"ל שהי' במדרגה תחתונה הנק' אד' כנודע שלא היה לשם שמים רק ליטול את השם שהוא מחסידי ארץ, וכעת שרואה שיועצים עליהם הרוזנים וכו' מיד הוא עצמו ילעג למו על היראים כדי שלא ימצא בו שום דבר מחסידים שלא ילכד בעצת רוזנים, וזה הוא השמירה של מעלה לבל יכנס פנימה כל מי שיהי' כי מי שאינו הגון אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו כדי שיהיו נרפים מהתורה והעבודה לכוונה הנ"ל, אבל ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי, ור"ל שדוד אמר על עצמו ואני שעמדתי בנסיון כל הבזיונות והשפלות וכעת אני נסכתי מלכי שאינו נצב ממלכי ארץ על פי השררה רק ואני נסכתי מלכי שהוא אלקי עולם ה' על ציון הלומדים המצויינים בהלכה שעיקר מלכותי ונסיכותי הוא על הלומדים העוסקים בתורת ה' ועבודתו כמ"ש חבר אני לכל אשר יראוך וכו' (תהלים קי"ט) ועל זה הוא סמוך לשון חיבור כמו ועליו מטה מנשה (במדבר ב') כי הם נטורי קרתא (פתיחתא דאיכ"ר א') ואין צריך לומר שלא לגרשם מהעיר רק שהם עיקר ממשלתי. וגם על הר קדשי שהם ראשי קציני אלופי ישראל שהם נקראים הר והם גורמים קדושתו כמ"ש (דברים ב') ויהי כאשר

הערב רב

תמו וידבר ה' אלי שאין קדושת שמו על נביאים כי אם בזכות ישראל ומה שהעמיד יתברך אותי לנסיך ומלך הוא בזכות ישראל שהם נקראין קודש ישראל לה' ראשית תבואתו (ירמיה ב') וחס על כבודם שיהיה להם רועה נאמן לבל יגיס דעתו עליהן כמו שאמרו (יומא כ"ב ע"א) אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלוין אחוריו", עכלה"ק הנוגע לענייננו.

רואים אנו גם כן מדברי התולדות יעקב יוסף שהצדיקים ועובדי ה' יושבים בעניות ובדחקות מה שאין כן אותם שדורשים רק כבוד עצמם יושבים על מי מנוחות ולא חסר להם כלום וכנ"ל.

ולכן צריך באמת סייעתא דשמיא גדולה לזה, שתהיי הצדקה שנותן באופן ראוי והגון, שיתן לעני הגון תלמיד חכם וירא שמים שאינו שייד לכת הערב רב רח"ל.

הערב רב

**כמה גדולים מעשה חייא, מה היה מעשי הגדולים של
התנאים והאמוראים למען הכלל**

בואו ונראה איך ומה פעל רבי חייא בדורו למען זיכוי
הרבים להעמיד לימוד התורה על תילה שלא תשתכח
תורה מישראל.

כמה גדולים מעשי חייא

(מסכת ב"מ דף פה:)

מעשה בר' חנינא ור' חייא אם אירע עת שהיו
מתקוטטים יחד. אמר ר' חנינא לר' חייא עמדי אתה
מתקוטט. כי אם חס ושלום התורה נשכחת מישראל אני
מחזירה מתוך פלפולי. אמר ר' חייא לר' חנינא עמדי
אתה מתקוטט שעשיתי לתורה שלא תשתכח מישראל.
וזה שעשיתי. כי הלכתי וזרעתי זרעוני פשתן וקולע אני
מהם רשתות ומכמורות ואני צד צביים ומאכיל אני את
בשרם ליתומים. ומתקן אני בעורותיהם קלפים וכותב
אני חמשה חומשי תורה ואני עולה מעיר לעיר שאין שם
מלמדי תינוקות. ולומד אני עם חמשה תינוקות בחמשה
חומשי תורה לכל אחד ואחד ספרו. ולומד אני לששה
סדרי משנה. ואמרתי להם בעת הזאת שלא אהי בכאן
אצלכם וקודם שאבוא בחזרה אליכם למדו זה עם זה
מקראו ולמדו זה לזה את סדרו. ועשיתי לתורה שלא
תשתכח מישראל. וזה שאמר רבי גדולים מעשה חייא.
אמר לו בנו ר"ש אפילו ממך הוא גדול. אמר לו כן הוא.
אמר ר' ישמעאל בר' יוסי לרבו וכי מעשיו גדולים יותר
מהמעשים שעשה אבי. אמר לו חס ושלום לא תאמר
כזאת בישראל שהוא גדול מאביך.

הערב רב

יג

רבי חייא לא דאג לשלימות נפשו, הפקיר את עצמו
למען הכלל ועסק בכל הקשור לשלימות הזולת
והנצחת התורה מהפרט הכי קטן, לא הסתכל על
כבודו ועל מצבו הפרטי והאישי והתמסר כל כולו למען
הזולת ולימדם תורה עד שאמר עליו רבינו הק' כמה
גדולים מעשה חייא, כה היו מעשיהם הגדולים של
האמוראים למען הכלל.

כמו כן נמצינו למדים מרבי חייא שכדי להנציח
התורה שלא תשתכח מישראל ראה צורך בכתיבת
ספרים בעצמו שיהיי' במה ללמוד, כי בלי ספרים
ללמוד בהם אי אפשר ללמד. כן היא מטרתנו בזה
להדפיס מיליוני ספרים בעניני יסודות היהדות ולהפיצם
על פני תבל כולה למען יגיעו לכל בית יהודי בעולם
שיקרא וילמד בהם ויקבל מושג על היותו יהודי, על
שמירת התורה ומצותיה וזוהי בעצם עבודתינו בזיכוי
הרבים.

וכה הם דברי הפלא יועץ ומה טוב ומה נעים לכתוב
בספר קיצורי דינים ודברי מוסר והנהגות ישרות,
וללועזים בלע"ז, שהרי הוא כדורש בפני אלפי רבבות
ישראל, ואולי באיזה דור מן הדורות לאיזה איש ישראלי
יעשו דבריו פירות ויהיה מזכה אותו. וידוע כמה הפליגו
בזוהר הקדוש (שמות דף קכח:): **בעצם שכר ומה
נעשה יקר וגדולה למאן דמזכי לחיביא הפלא
ופלא!**

הערב רב

מי שמחזיר את הרבים בתשובה בתוכחתו מה גורם לעולם ולנפשו

ומה מאוד גדלה מעלת מצות התוכחה כמבואר בזה"ק פרשת תרומה (דף קכ"ח ע"ב), וז"ל: זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים, בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפיא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפיא סטרא אחרא ולאסתלקא יקרא דקב"ה, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב, ו) "ורבים השיב מעון", וכתוב (שם, ה') "בריתי היתה אתו". תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא ותב לגביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קב"ה ביקריה וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה דלעילא ותתא, על האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב, ג): "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורד" וגוי, עכ"ל.

מתורגם ללשון הקודש

זכאי לרדוף אחר הרשע ולקנותו בשכר מלא, כדי שיעביר ממנו זוהמא ההוא ולהכניע הסטרא אחרא, ויעשה אותו, כי נחשב לו כאלו הוא ברא אותו. וזה הוא שבת, שיתעלה בו כבוד הקב"ה, יותר משבת אחר,

והתעלות הזו היא יתירה מכל. מהו הטעם. משום שהוא גרם להכניע הסטרא אחרא, ולהעלות כבוד הקב"ה. ועל זה כתוב באהרן, "ורבים השיב מעון". וכתוב "בריתי היתה אתו". בוא וראה, כל מי שאוחז ביד הרשע, והשתדל בו שיעזוב דרך הרע, הוא עולה בגי עליות, מה שלא עלה כך אדם אחר גורם להכניע את הסטרא אחרא, וגורם שיתעלה הקב"ה בכבודו, וגורם לקיים על העולם בקיומו למעלה ולמטה. ועל אדם זה כתוב, "בריתי היתה אתו החיים והשלום". וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה בעולם הזה, וזוכה לעולם הבא. כל בעלי הדין לא יכלו לדון אותו בעולם הזה ובעולם הבא, נכנס בי"ב שערים ואין מי שימחה בידו. ועל זה כתוב, "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך" וגו'.

בוא וראה כמה גדול שכרו של אדם הפועל בתוכחה לחזרה בתשובה

וז"ל בזהר חדש פי' לך לך (דף כ"ב ע"ג): ואמר ר' אבוהו בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל ממה דכתיב (בראשית יד, יח): "ומלכי צדק מלך שלם", תאני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המתזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר ומלכי צדק, זהו מיכאל ראש שומרי שערי צדק, מלך שלם, זו ירושלים של מעלה, הוציא לחם ויין, שהקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואך עכ"ל.

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קעג

**אם האדם יחיה אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה לעצמו
אינו יוצא ידי חובתו בעבודת השם יתברך**

בספר מבשר צדק פירש מה שכתוב **אם אין אני לי מי לי, כי
אפילו יחיה אדם אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה
אף על פי כן לא יוכל לצאת ידי שמים מה שמחויב לעבוד את
השם יתברך. ותרופה אחת מצאנו לו אם יזכה את הרבים
בתורה ובמצוות** אז תורתם ומצוותם יהיו לו למליצי יושר
לפני אב הרחמים יתברך. וזה שאמר אם אין אני לבדי עוסק
בתורה ובעבודה **אלא אני עוסק עם רבים ומזכה אותם, מי
שיעשה מצוות ומעשים טובים לי שייך לי כיון שאני זכיתי
אותם וכל מה שעושים יעלה על חשבוני. וכשאני לעצמי עובד
ה' ואינני מזכה את הרבים מה אני כלומר מה אני נחשב וכו'.**

**החובה לדרוש לאחרים דברי כבושין
עד שיחדיר אהבתו יתברך על בריותיו**

ועיין בספר חרדים הקדוש ובתשב"ץ הקדוש וברמב"ם
שמובא "ואהבת את ה' אלקיך" **שידרוש לאחרים
דברי כבושין עד שיאהב ויכניס את אהבתו יתברך על בריותיו
וכמו איש נאמן האוהב את המלך משתדל בכל כחו להכניע
אומות אחרות להכניסם תחת ממשלת מלכו.**

אין הבדל בזה בין גדול לקטן, והקטן יאמר בזה גדול אני

ובודאי אין חילוק בין אדם קטן ובין אדם גדול כל מי
שנאמן למלך משתדל להכניס אהבת המלך בלב
הבריות. ועל אחת כמה וכמה להכניס אהבת מלך מלכי
המלכים בלב הבריות, גם הקטן יאמר גדול אני וכל אחד מה
שביכולתו לעשות לאהב את הקדוש ברוך הוא על הבריות
מחויב לעשותו ככל האפשר, ואפילו אדם קטן אם ימנע עצמו
מזה מפני עניויותו ענשו גדול מנשוא שמנע הטוב למלכנו.

קעד שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

מי שמתקן רק את נפשו זכותו מעוטה, ומי שמתקן גם נפשות רבות תכפל זכותו כפי מה שמתקן

בספר הקדוש חובת הלבבות (שער אהבת ה' פרק ו') וזה לשונו :
וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות כל מי שמתקן לאלוקים. כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. ואמרו משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו שנאמר (דברים ל"ג) "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל". ואומר (משלי כ"ד) "ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב". ואומר (מלאכי כ') "תורת ה' היתה בפייהו" וכו'. ואומר (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד". ועל כן צוה הבורא להוכיח את המקצרים כמו שכתוב "הוכח תוכיח את עמיתך", ואמרו ז"ל עד היכן היא תוכחה, רב אמר עד קללה, ושמואל אמר עד הכאה, ונאמר "מוכיח אדם אחרי חן ימצא", ומהם שמחתו וגילתו בזכותיו מפני ששש בהם לא לגיאות ולתפארת, עד כאן לשונו.

פוק חזי מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה בענין גודל העונש של המונע עצמו מלזכות את הרבים

במדרש תנחומא (פרשת שמיני ט'), וזה לשונו : אלימלך שופט היה בשופטים והוא איש זרוע ואנשים רבים תחת ידו והיה רואה הצרה והרעב, ולא היה מזהיר לחטאים לשוב מרשעים ושב ללכת בנפשו מבית לחם לגור בשדי מואב להחיות נפשו ברעב ונפש אשתו ברעב ונפש בניו, ולא היה יודע כי התורה תחי' נפש בעליהן לא הבלי עולם, והוא שהיה חשוב שנאמר (שם) "וילך איש מבית לחם יהודה", ואין אומרים איש אלא לאדם חשוב שנאמר (במדבר י"ב) והאיש משה עניו מאד, שאלימלך היה איש חשוב שמחשבים אותו במקומו והלך

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש קעה

להציל את נפשו ונפש ביתו, ולא טרח עצמו בעסקי הצבור כמו שהוא אדם חשוב ויאמינו לדברו להשיבם מרעתם ולהזהירם שישובו בתשובה ולפיכך אירע לו כמו שאמר הכתוב "וימת אלימלך איש נעמי" (רות א') וכן מהו בניו שנאמר (שם) "וימותו שני בניו" וגו'. (ועיין סנהדרין ד' כ" ע"א אר"י אמר רב וכו', שמואל ב', ג', ל"ג, ל"ד).

כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה כאילו עשה העון בעצמו

והנה בגמרא ירושלמי מסכת שבת (דף נ"ב ע"ב) ובמסכת ביצה (דף כ"ג ע"א) וזה לשונו: אמר רבי חנניא פעם אחת יצאת [פרתו], והשחירו שיניו מן הצומות, א"ר אידי דחוטריה אשתו היתה, ומנין שאשתו קרוי עגלה שנאמר (שופטים י"ד) לולי חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי, תמן אמרין שכנתו היתה, ויש אדם נענש על שכנתו, אמר רבי קירס דידמא ללמדך שכל מי שהוא סיפק בידו למחות ואינו ממוחה קלקלתו תלוי בו, עד כאן לשונו. ופירש שם: כאלו הוא עשה העון בעצמו לכך נקראת על שמו.

ולאידך גיסא זיל קרי בי רב גודל השכר של המזכה את הרבים, אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים בשמואל א', א', "ויהי איש אחד כו' ושמו אלקנה" גו', בפסוק ג' "ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבוח לה'" וגומר.

אלקנה היה עולה לשילה ארבע פעמים בשנה, שלשה מן התורה ואחת שקבל עליו בנדבה, שנאמר "ועלה" כו' [ונא' בענין זה (שם כ"א) את זבח הימים ואת נדרו דמשמע חוץ מן שלש רגלים, ישועות יעקב] עלה אלקנה ואשתו ובניו ובני ביתו ואחיו ואחיותיו וכל קרוביו היו עולין עמו, ואמר להם למדו דרך עבודה מן הכנענים ומן העכו"ם שעשו דרך עבודה לעבודה זרה שלהם

קעו שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

אף על פי שהם הבל וריק, קל וחומר שאתם צריכים לעשות דרך עבודה ולעלות לפני ארון ברית ה' שהוא א-ל חי וקיים בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמיה, אמר להם שיעלו כולם עמו וכשעולים עמו בדרך היו לנין ברחובה של עיר, והיו מתקבצין האנשים לבד, והנשים לבד, שכן האיש היה מדבר עם האיש, והאשה עם האשה, וגדול עם הקטן, והיתה המדינה מרגשת והיו שואלין להם להיכן תלכו ואומרים להם לבית האלקים שבשילה שמשם תצא תורה ומעשים טובים, ואתם למה לא תבאו עמנו ונלך ביחד, מיד עיניהם משגרות דמעות ואומרים להם נעלה עמכם, וכן אמר להם עוד הפעם עד שעלו עמו.

לשנה הבאה חמשה בתים, ולשנה האחרת עלו עמו עשרה בתים, ולשנה האחרת הרגישו כולם לעלות והיו עולין עמו כמו ששים בתים, ובדרך שהיה עולה שנה זו אינו עולה לשנה האחרת עד שהיו כל ישראל עולין והיה אלקנה מכריע את כל ישראל לכף זכות וחינך אותך במצות וזכו רבים על ידו. הקדוש ברוך הוא שהוא בוחן לבות וכליות אמר ליה לאלקנה אתה הכרעת את ישראל לכף זכות, וחנכת אותם במצות, וזכו רבים על ידך, אני אוציא ממך בן שיכריע את כל ישראל לכף זכות ויחנך אותם במצות ויזכו רבים על ידו, הא למדת בשכר מעשה אלקנה - שמואל.

(תנא דבי"א רבא, פרק ח')

קליפת נגה מלאה תאוות להשתרר על הבריות

קליפת נגה היא מלאה תאוות ופניות ושקר להשתרר על הבריות, להיות רב ורבי. כמה שאמרו מפי קדשו קדוש מלאך אלוקים [מורי דודי רבינו צבי מזידיטשוב, ובקבלת מרן רבי ישראל בעל שם טוב]: **כי בנקל לסגף עצמו כל ימיו בפרישויות ופנימיותו היא שיהיה רב ורבי, ומשיג זה ההבל, כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו, ואוי ואבוי! עד כאן לשונו.** (זוהר חי בראשית דף

ק"ו ע"א).

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפה

כי את כל מעשה האלקים יבא במשפט על כל נעלם², עבד שרבו שוקל לו שגגות כזדונות תקנה יש לו, מאי על כל נעלם, אמר רב זה ההורג כנה בפני חבריו ונמאס בה. ושמואל אמר זה הרק בפני חבריו ונמאס (חגיגה ה, א), ואף על כל הנעלמות ממנו שעשה שוגג הוא מביאו במשפט, אפילו דבר מועט במשמע.

(רש"י שם)

ונסיים בתפלה להשם יתברך שאל יאמר פינו דבר שלא כרצונו, ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל. זכות כל הצדיקים, גאונים וקדושים, שהבאנו דבריהם הטהורים, זכות צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים, ויהיו עבורינו מליצי יושר, והי' אלוקי ישראל אהבת תמים, יעזור שנושע תשועת עולמים.

ימי הגאולה - והסתרת פנים

האמוראים הקדושים

כתב הספורנו: "אוי מי יחיה משומו קל"י" (במדבר כ"ד כ"ג) - כענין שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (בסנהדרין צ"ח ע"ב): אמרו האמוראים הקדושים: "ייתי ולא אחמיני" - כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באותו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פירשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה בעקבא דמשיחא, ולרוב קדושתם ידעו, שלא יהיה בהם כח לסבול זאת, וזה שאמר

(ב) על כל נעלם, עבד שרבו שוקל כו', כי האדם נדון גם על השוגג שהוא קרוב למזיד, כדאמרינן בעלמא. אי נמי כגון ששוגג בשבת בהעלם מלאכות, שלא ידע שזו המלאכה אסורה, דנדון על כך, דהוה ליה ללמוד ולא למד (מהרש"א שם).

קפו שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

הכתוב: "אוי מי יחיה משומו קל" - וי לצרה! לאלו שיחיו בדור הזה...

אלו שיחיו בדור ביאת המשיח - וי להם! מפני שלא תהיה להם אף זכות להגאל רק משום כבוד השם יתברך

עוד פירוש אפשר לפירוש: "מי יחיה משומו קל" על דרך שכתב הספורנו, שהוא כענין שאמרו "ייתי ולא אחמיני" - שראו שפלות המצב של הדור האחרון, ואם כן באיזו זכות ישראל נגאלים? ועל זה מתרץ, הדא הוא דכתיב: "וסלחת לעוונתי כי רב הוא" כי גדול הוא יתברך, בשביל כבוד שמו יתברך...

כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים

איתא בפירוש הראב"ד דמסכת עדיות, ומבואר גם כן במדרש: גם לעתיד תהיה מכת חושך כמו שהיה במצרים, ויהיו אנשים שאינם ראויים לראות בגודל הטובה וגם יוליכו את ישראל שנית במדבר הזה, ויהיה שם הברור, ומי שאינו ראוי - ידחה חלילה. על כן על כל איש ישראל לחשוב בנפשו באיזה מצב הוא עומד, כי הרי באמת כל אחד מלא הוא בעוונות ופשעים ואין איש יודע איזו תנועה חשובה יותר לפני השם יתברך, וכל אחד צריך לירא, מי יודע האם יזכה הוא ויהיה בין ההולכין, כשיעזור השם יתברך, ותהיה הגאולה השלימה, וילכו לקבל פני משיח צדקנו, וכל הנחמות המפורשות בתורה הקדושה ובדברי חכמינו, זכרונם לברכה, תתקיימנה, ויקבל על עצמו לעבוד את ה' ביראה ולהרבות במצות, וירחם עליו ה', שיזכה להיות בין הזוכים, מאותן אלו שיזכו לקבל פני משיח צדקנו, ויתקן הכל לעשות תשובה שלמה עוד קודם הגאולה.

הערב רב

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפז

**משה רבינו בא בגלגול אחת לחמישים שנה,
כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל**

בספר הקדוש זוהר חי בראשית (על זוהר ד' כ"ה ע"א בדפי הספר ד' צ"ו) מהגאון הקדוש מקמארנא זי"ע, וזה לשונו: "שהערב רב היה חלק הרע של משה, ומשה רצה לתקנם... ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב... ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב, ומשה בא בעיבור ובגלגול - אחת לחמישים שנה, שלא יטעו ראשי ערב רב את ישראל לדרכים שונות... עד כאן לשונו הקדושה. (מבאר כן בזהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר וערב רב עיין שם)

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב, ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקולקלות, הזהר מן היועצך לפי דרכו, שתלך בדרך החדשה לבזות את כל התפילה והמצוות בסכליות של כסיל בחושך הולך, כמו שעשה הטמא והארור, שהטעה את כל העולם בדרכים מרורות כלענה, וכן בכל דור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן האר"י ורבי ישראל בעל שם טוב וכן בכל דור צדיקיא, שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל וכל זה מבואר (בלקוטי תורה להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן) למעיין בעיניי מאירות, עד כאן לשונו.

(זוהר חי בראשית ד' קי"ג)

כעבודה זרה ממש הגאווה להיות רב ורבי

עבודה זרה, שהיא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי, שלא לשם שמים, ורצונו להמית לכל הצדיקים מרוב גאותו, שיהיו כולם נכנעים תחתיו, והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחוה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת קל נכר. (זוהר חי

שמות דף פ"ו).

קפח שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

מלחמה לה' בעמלק

הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכל"י חס ושלום.

א' הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ וניסה לבטל

מכתב שכתב הצדיק הקדוש מורינו ורבינו רבי ישראל בעל שם

טוב זי"ע לחבירו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע

[בן גילו הצדיק נסתר" - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו]

באגרת הקודש [דף קעב] (יג), מכתב ס' [נר' 183]: [גרפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

בי"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על

הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה'

ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הכתבים

הידועים לך ממורינו הק' נייע כי נחוצים הם לי. חברך דו"ש

באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

ב) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע

במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער,

שעיקר עיכוב באת המשיח שאינו בא הוא בגלל

השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטרפיות ואם

יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם

ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל

בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר'

משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה

לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם

שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה **ועונש** קפט

הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע
מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, **יצא מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים** רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (נורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים **ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז? שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל** (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) **ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם** רח"ל. וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

ד) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל
כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים

העזרב רב

כה

קצ שכר פרשת בהעלותך - פרק ל"ה ועונש

וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשונו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ט) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, ע"כ נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושת"י של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רטו

**יהא אדם ערום ביראה לחדש המצאות,
לעשות נחת רוח ליוצרו**

לעולם יהא אדם ערום ביראה לדעת ולהתבונן דבר מתוך דבר ולחדש המצאות ולעשות נחת רוח ליוצרו בכל הדרכים שאפשר להראות, היות מכירים גודל רוממותו עלינו, אשר על כן, כל מה שיתייחס לו יהיה נכבד עלינו כבוד גדול, וכיון שהוא יתברך בטובו הגדול עם כל שפלותנו רצה בענותו לחלק לנו כבוד, ולמסור לנו דברי קדושתו, לפחות בכל כוחנו נכבדס, ונראה היקר אשר להם אצלנו, ותראה שזאת היא היראה האמתית שהיא יראת הרוממות שזכרנו, שבה תלוי הכבוד המתקרב אל חבוב האהבה.

(מסלת ישרים פרק י"ט)

שער עבודת ה'

**חשובה לה' העבודה המועטת שלנו
כאילי נביות, שהיו בזמן בית המקדש**

ואם תאמר כיון שנסתם השפע בכלל, אם כן מה יתן ומה יוסיף העוסק בתורה ובמעשים טובים או אם יפגום, חס וחלילה? ויש לומר, כל העושה מצוה בעת הזאת הוא עושה סמך אל השכינה, ומושך לה שפע קצת כמו זעה בעלמא, ועל זה יש לו שכר טוב בעמלו, ועל זה נאמר (ישעיה ס"ו): "ישישו איתה משוש...כי הוא עושה לה סמך, ואדרבה שכרו גדול יותר, והעד על זה: בת מלך בהיותה יושבת בהיכל אביה המלך ואחד מעבדיה יעשה לה איזו עבודה, ודאי תשלם לו שכר, אבל לא שכר כל כך כמו, שאם תהיה חוץ להיכל המלך בדוחק ובגלות, ואם העבד יתן לה אז אפילו דבר קל כמו עשב לח

הערב רב

רטז **שכר** פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש**

להבריא נפשה, הוא חשוב בעיניה מכל אילי נביות אשר היו בשעת הממשלה ..

כי העבודה המועטת בזמן הזה היא יותר חשובה מכל אילי נביות, שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכן על דרך זה הוא הפגם, חס וחלילה. מי שפוגם עכשיו בשעת גלות המר הזה, שגורם שגם מעוט השפע נחסר, ואז כביכול בכעס ודין והקלה מן הסבות, חס וחלילה, על ידי זה תתהפך לדין חזק ותקיף, וזה טעם הצרות התכופות זו לזו בגלות המר הזה, מה שלא היה כן בכל שאר הגלויות.

(חסד לאברהם)

בבחינת הרגליים המעמידים הגוף נחשבים הנשמות של הדור האחרון ועיקר העבודה להתחזק באמונה

עכשיו בדורות האחרונים העיקר הוא, שיתחזקו בני ישראל באמונה ביותר... כן הנשמות של הדור האחרון הזה, עקבתא דמשיחא. הנשמות הם בבחינת עקבים... וגם יאמין ואל יפול לב האדם לומר, הנה הנשמות שבדורות האלו הם ממקום נמוך ומוחות וליבות נמוכין, ומה ערך יש למעשי המצוות? רק יאמין, שאפילו דבור קטן של יהודי עושה רושם למעלה, כי באמת כמו שהרגליים צריכות לראש, כן הראש צריך לרגליים, כי הם מעמידים את כל הגוף, שכל הגוף נשען עליהם.

(עירין קדישין להרב הקדוש מרדכיין דיע"א)

שמחה עצומה יגרום כל דבר מועט שעושים למען ה' יתברך שמו

כי אמנם כן נכון לכל אדם להבין ולדעת, כי בחשכות הגלות האחרון כיום הזה, הנה יקר מאוד לפני השם יתברך, ומקובל לפניו כל בחינת התעוררות לעבדות, לתורה ולתפילה, אפילו שאינו כראוי ובכונה הגדולה כמו בדורות הראשונים,

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש ר"ז

בכל זאת המעט מהעבודות הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הרבה בימים שלפנינו, יען כי בעוונותינו הרבים גברה החשכות ועול הגלות וכשל כח הסבל מרוב הצרות וטרדות הזמן, והסטרא אחרא רודף כל היום באין מנוס. הנה לכך מעט ההערה לקדושה פועלת יותר ויותר, כי הזמן גורם החושך... אשר על כן ראוי לכל איש לקום בכל עוז ולהתעורר ביראת ה' בעת הזאת אשר כביכול המלך עומד ומצפה ופתיח השער לדופקי בתשובה לקבלו באהבה... אף אם תבקש רק בקשה קטנה בלב "את ה' אלוקיך" בכל זאת אחר כך "ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". הנה מציאה היא דבר חדש אשר לא חשב עליו... "והיה עקב" - בעקבות דמשיחא, אם תשמעון את המשפטים האלה, תהיה שמחה גדולה לפני השם יתברך ברוך הוא, גם בבחינת שמיעה הקטנה שלכם.

(תפארת שלמה על התורה)

צדיק אמת

**הצדיק האמיתי הוא זה שמתרחק מן השקר
עד הקצה האחרון**

כתב בספר "אור הנר": "שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם" - פירוש קדוש אחד. דהנה מי שנוסע לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט בעקבתא דמשיחא, אשר כבר נבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, בעת שהלך עם תלמידיו בדרך, והיה שם הרבה אילנות אשר היו ממולאים בעלין הרבה אשר לא יוכל לספר, והכה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את ראשו באילנות, שאלו לו תלמידיו: מדוע הנך עושה כן? והשיב הקדוש: תדעו שבעקבתא דמשיחא יהיו אנשים שמכנים את עצמם בשם "רבי" ויהיו מרמאים ומטעים את הבריות הרבה

ריח **שכר** פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש**

כמו אלו העלין. זקני הרבי ירחמיאל הקדוש זי"ע גט כן אמר על זה אופן והסימן בזה הוא, אם אחר בדיקה יתודע לך שהוא נזהר משקר עד קצה אחרון, אזי תדע שהוא צדיק, ובאם תשמע ממנו איזה דבור שקר, אזי, למען ה', הרחק את עצמך מעל גבולו כי הוא מצד הסטרא אחרא "וצא טמא"! - תאמר לו - ואל תשמע אליו כלל, כי אין לו חלק באלוקי ישראל, ואף אם יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו (ועיין באילנא דחיי פרשת תזריע ובמטעמי יצחק שם), והנה האדם צריך להפיל תפילה ותחינה לפני השם יתברך, שלא יבלה ימיו לריק, חס וחלילה, אצל צדיק, שאיננו מסטרא דקדושה, ואזי השם יתברך מצילו מכל דבר רע, וזה שאמר הכתוב: "שומר נפשות חסידיו מיד רשעים" - אותם הרבנים שהם רשעים. כי כל מי שאינו נפירוש משקר לגמרי, הוא רשע. רוצה לומר, והשם ישמור את חסידיו שלא יבואו לרמאי כזה, רק שיזכו אל צדיק האמת.

ניסיון הערב רב לפני הגאולה

מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במינם [סימנם נביע רי"ע]
ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם

מובא בזוהר בראשית: וחמש מינין אנון בערב רב ואנון [סימן נביע רי"ע] נפילים גבורים ענקים רפאים עמלקים... ומאלין שאשתארו מנהון בגלותא רביעאה, אנון רישין בקיומא סגי ואנון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו אתמר (שם ו'): "כי מלאה הארץ חמס מפניהם..."

"גבורים" מינא תליתאה עלייהו אתמר: "המה הגבורים... אנשי השם", ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א): "הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם", ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישוי ולא

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** ריט

לשמא דייה אלא למעבד לון שם, הדא הוא דכתיב: "ונעשה לנו שם", ובסטרא אחרא מתגברין על ישראל דאנון כעפרא דארעא וגזלין לון...

פירוש הזוהר: המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים, בידוע שנשמתו מכנסת ישראל, אבל המתמנה בכלי חמס, נשמתו משורש נחש. הבונים מוסדות תורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם, למשול עליהם ביד חזקה, המה ה"גבורים" מהערב רב.

"... וזה להם האות כי כל המתמנה על הצבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם, בידוע, שנשמתו מכנסת ישראל, כי מרחמם ינהגם. אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס, נפשותיהם באה משורש נחש... כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם..."

"כתם פי" מהגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרבי רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר "בר יוחאי" בדף פ"ה)

באותה עת, שהערב רב ישלטו על ישראל, יהיה כאילו עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא, חס וחלילה

בזוהר "רעיא מהימנא": כד ערב רב אנון מעורבין בישראל, מה כתיב (איכה א') "היו צריה לראש...!" בזמנא דערב רב אנון ראשים על ישראל, כביכול, כאילו [סטרא אחרא עבדין שולטני דקודשא בריך היא] עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא.

**הערב רב שאור שבעסה שמעכבים
הגאולה יותר מן אומות העולם**

ב"רעיא מהימנא": ובגין דערב רב אנון שאור שבעסה ואנון

רכ שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

אומין דעלמא דמייך למוץ, יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם, כמה דאוקמוה רבנן, מי מעכב? שאור שבעסה מעכב. דאנון דבקין בישראל כשאור בעסה, אבל אומין עכו"ם לאו אנון אלא (תהילים א') "כמוץ אשר תדפנו רוח".

הערב רב אוהבי בצע ועזי פנים ככלבים ועושים הכל לטובת עצמם

ב"תקוני זוהר": "ויפן כה וכה וירא כי אין איש", אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דילהון, באורחין דילהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעה דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולאו אנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) "אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע", אלא כולחו צוחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים: הב, הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבינו לחיים, ואנון עזי נפש ככלבים דאנון אומין דעלמא דצוחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתויבתא דיחזור שכינתיה לקודשא בריך היא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמייך לכלבים דאתמר בהון (תהילים ק"ו): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", ואנון ערב רב. דכל חסד דעבדין - לגרמייהו עבדין.

"היו צריה לראש" - אלו הערב רב

כתוב ב"תקוני הזוהר": וי לישראל כד אתבלעו בערב רב... וערב רב אתמר בהון (איכה א'): "היו צריה לראש...", "צריה" - ודאי אנון ערב רב. עליהו אתמר (ישעיה א'): "שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד..."

חמישה מיני ערב רב הם

כתב הגאון רבינו אליהו מוילנא בספרו "אבן שלמה": אבל עדיין לא ברור גמור, עד שיבררו מן הערב רב... והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם... והם

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** **רכא**

העשירים עליזי גאוותך... ואין בן דוד בא, עד שיכלו גסי הרוח מישראל... כן אי אפשר להפריד הערב רב, רק על ידי קשי הגלות...

ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלושת ימי אפלה. נשם יסבלו צרות גדולות, שיאכלו מלוחים ושאר צרות... והם גורמים כל בטול תורה ואריכת הגלות... ו"נפילים" הם הרודפים אחר התאוה... "גבורים" הם אנשי השם, שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספרי תורה לעשות להם שם. "עמלקים" הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל, ועליהם נאמר: "היו צריה לראש..." "רפאים" הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" הם המזלזלין בתלמידי חכמים...

עוד הסבר: "עמלקים" - רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלין לעניי ישראל... ו"הנפילים", "גבורים" (בראשית ו' ד') הן "אנשי השם", דכל עובדיהון בשביל לעשות שם. "רפאים" (שם) - הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה. "ענקים" (שם) - המזלזלים בתלמידי חכמים.

(תקוני זוהר צ"ו ע"ב, ד"ה עמלקים)

וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתם של הערב רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה שקבל משה לערב רב... ונקראים "ערב רב", מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים "רב"...

נאמר: "וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה" - הם הערב רב שהם ראשי העם. "ואת לאה וילדיה אחרונים" - הם עם הארץ הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב, "ואת רחל ואת יוסף אחרונים" - הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם.

(לקוטים מהגאון רבי אליהו מוילנא ז"ע)

רכב שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

הערב רב ראשים בגלות והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא...

(תקוני זוהר קי"א ע"א, ד"ה וחכמת המסכן, ועיין זוהר משפטים קי"ד ע"א)

הערב רב קופצים להורות למרות שלא הוסמכו לכך

והן ערב רב, שרוצין להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה.

(י"הל אור" בראשית כ"י ע"ב, ד"ה ומשה בניגיייהו).

כל הצרות והגלות על ידי הערב רב

כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות, הכל על ידי קבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהוון, רוצה לומר מנשמתיין דילהוון, שהן גלגול דילהוון וזה שנאמר בגמרא (ביצה ל"ב): "הני מערב רב קאתי".

(תקוני זוהר צ"ד ע"א ד"ה ועלייהו)

חמישה מיני ערב רב הם - הסבר נוסף

עוד כותב הגאון הקדוש מוילנא זי"ע: ישנם חמישה מיני ערב רב והם:

- א.** בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע.
- ב.** הרודפים אחר התאווה כמו זנות וכדומה.
- ג.** הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין ליבם שלם.
- ד.** הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם.
- ה.** הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם.

והם נקראים "עמלקים" ואין בן דוד בא, עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) "**תמחה את זכר עמלק**" כמבואר בזוהר.

(אדרת אליהו, פרשת דברים)

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש רכג

גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע

כתב בעל ה"בני יששכר": גזרו אומר בזוהר בראשית, אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדרין בתראין כנות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים... והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו [עקבתא דמשיחא] אשר בעוונותינו הרבים... וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות, בחוקים לא טובים... הנה תצפה לרגלי משיחא, דהנה זה גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע.

נוכל להנצל מממשלת הערב רב רק על ידי עזות נגד עזותם

מובא בספר לקוטי מוהר"ן, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם היא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תגא... והם ככלבים בעזותם... והם פני הדור כפני הכלב... ועל כן כדי להנצל מהם תחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות לעמוד נגד עזותם...

עתה רוב הדור מהערב רב

בשער הפסוקים להאר"י זכרונו לברכה... כתב באמצע דבריו: "ועתה רוב הדור מהם", והרי שכתב כן גם על דורם של האר"י והרבי חיים ויטאל זלה"ה... ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה, שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות?... אמנם בדור הזה, בעוונותינו הרבים, שמעוטא דמעוטא בתכלית המעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל, שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגלם, אף בהם זעירין אנון שמאמינים בכל הי"ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים... והערב רב שבדורנו אין להם דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית

רכד שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים...

(וי"א"מ)

על אף הדברים הטובים שבערב רב חייבים למאוס בהם

עיקר החסרונות באים, ממה שעושים לנו הערב רב. כמה שנאמר בזוהר הקדוש: דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד, כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה, וכן גאולה העתידה, וצריך חזוק באמונה, מחמת שרואים דרך רשעים צלחה... כי גם אם רואים בהם [היינו, הערב רב] דברים טובים כמו תורה ומנהג ודרך ארץ, ובפרט כי מדת שלום היא יסוד לכל, והיא מדה טובה מאוד, אף על פי כן - כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים, והדם הוא הנפש, אשר יש בהם אף קצת תערובות, כמו כן בעקבתא דמשיחא מוכרחים למאוס בכל תהלוכות הנ"ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור, וזוהי הבחירה והנסיון בימים האלו...

(דברי שמחה לרבינו שמחה ישכר בער הלברשטאם)

הרבנים יהיו כ"י אק מאק" - שומשומין, ועל

ידם תהא האמת נאבדת והצרות באות

כתב הרב הקדוש מקאמארנא "היכל הברכה": בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, והיוקר יאמיר, אני אמלוד. מרן הקדוש קודש קדשים, רוח אפינו משיח ה': רבי ישראל בעל שם טוב בעת תפלת מנחה פעם אחת הכה על ראשו ומרט שערו, ואמר אחר כך, שראה ברוח קודשו, שקרוב לימי המשיח, יהיו "רביעס יאק מאק", ועל ידי זה נאבדה האמונה והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ורעות של ישראל בא מן זה השתררות ובטול תורה ותפילה ודרכים עקומות עקושות להיות לו דרך מעוקם ומעוקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע שעות אחר הצות ומנחה שלוש שעות בלילה. אשרי המדבק

הערב רב

שכר פרשת שלח - פרק ל"ו **ועונש** רכה

עצמו לצדיק אמת, אשר ראשו בשמי השמים העליונים
בהארות אור אין סוף.

בשביל הבחירה החופשית – יש מנגד לכל צדיק אדם המחטיא את הרבים

בספר "תולדות יעקב יוסף" כתוב: ולהבין הענין נראה לי,
כי שמעתי ממורי בפרשה "על מה שווא בראת"
(תהילים פ"ט), שהיא טענת היצר הרע, והיא התשובה לכל בני
אדם, כי בעת רדת נשמה קדושה מלמעלה לגוף האדם, נתעורר
הקטרוג מלמעלה מסמאל לומר מעתה לא יוכל לפעול פעולתו
להסטיין ולפתות, מאחר שזה יחזיר העולם למוטב, ואם כן
למה נברא לריק? עד שנותנים לו נגד זה האיש בלע תלמיד
חכם שידין יהודאין, שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש
השלם, ומי שירצה ידבק בזה או בזה, והבחירה חופשית.

אמר מרן אלוקי רבי ישראל בעל שם טוב טענת היצר סמאל,
כשירדת נשמה קדושה וגבוהה לעולם הזה "על מה
שווא בראת"? והרי זה יחזיר כל העולם למוטב באמונה גודלה
לתורה ולתפילה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה
בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה, ומי פתי ישמע
לי. והיתה התשובה: כל בני אדם! כי לכל צדיק אמת יש נגדו
המנגדו, אין בו ממש לא יראה ולא אהבה, אלא משתרר על
הבריות. מראה עצמו צדיק. מושך בני אדם להפסק ולחכמות
זרות ולדברים שונים, ויש לו תקיפות גדולה, ומעתה הבחירה
החופשית, וזהו "כל בני אדם", הכל יהיה בבני אדם לענה
וראש.

(והר חי בראשית ד' שכ"ט ע"ד)

כמו שאמר מרן רבי ישראל בעל שם טוב: "על מה שווא
בראת" כי צדיק אמת - באהבתו ובחיות שלו יעלה את
כל העולם לקדושה, ועל זה היתה התשובה "כל בני אדם",
שכן תהיה דוגמא שלו, שמתלבש בו סמאל הרשע ועושה אותו

רכו שכר פרשת שלח - פרק ל"ו ועונש

רבי ורב גדול הדור, ומעתה נשארתי הבחירה, כי לרשעים, הערב רב - ראש שהוא כמותם, עץ יבש אין בו לחלוחית טוב, הכל שקר וכזב, וכן מנהיג אנשיו יסוד עזר כנגדו שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת ה' יתברך... עיין שם באריכות. (זהרר חי ד' כ"ח ע"א דפי הספר קי"ב ע"ג)

שער הגאולה

שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה

אמר רבי יצחק - שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה; מלך פרס מתגרה במלך ערביא, והולך מלך ערביא לאדום ליטול עצה מהם וחוזר מלך פרס והחריב את כל העולם כולו וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחוז אותם צירים כצירי לידה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומרים: להיכן נלך ולהיכן נבוא? ואומר להם: בני, אל תתיראו! הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה הראשונה כך גאולה אחרונה, כי גאולה ראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה, עד כאן לשונו, ורבותינו זכרונם לברכה, הודיעו לנו כל זאת, כדי שכשיגיעו הימים האיומים הללו, לא נרעש ולא נפחד חס ושלום, כי כבר נבאו על זה כל הצדיקים וקדושים הקודמים, הם ראו הצרות הגדולות והנוראות שיעברו ישראל הקדושים קודם התגלות האור הגדול והנורא כי לעת ערב יהיה אור.

(פסיקתא רבתי פרשה ל"ז סימן ב')

